

Παράκληση οσίου Ιωάννου του Ρώσου

Ψαλμὸς ῥμβ´ (142)

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

(Τετράκις)

Ἦχος δ' (Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ)

Τῷ Ἰωάννη, οἱ πιστοὶ νῦν προσδράμωμεν, οἱ ἐν δεινοῖς καὶ συμφοραῖς, καὶ προσπέσωμεν, ἐν εὐσεβείᾳ κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς· Ὅσιε, βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σοῖς ἰκέταις, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι τῆς παρούσης ἀνάγκης, μὴ παραβλέψης δέησιν οἰκτρὰν τῶν προσφευγόντων τῆ σκέπη σου, Ἄγιε.

Δόξα πατρί... «Ἀπολυτικὸν»

Ἦχος δ' (Ταχὺ προκατάλαβε)

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς οὐρανίους μονάς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ σκῆνός σου Ὅσιε. Σὺ γὰρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡς αἰχμάλωτος ἤχθης, ἔνθα καὶ ὠκειώθης, τῷ Χριστῷ Ἰωάννη. Αὐτὸν οὖν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν «Θεοτοκίον»

Οὐ σιωπήσομεν, ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ Σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ Σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα Ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα κσι τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ πνεῦμά Σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με . Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε , ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ῥδὴ α’ (Ἦχος πλ. δ’) «Ὑγρὰν διοδεύσας....»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Δειναῖς πιεζόμενος, συμφοραῖς, πρὸς σὲ ἐπιρρίπτω, καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, δεόμενος σοῦ, ὅσιε Πάτερ, ἐκ λυπηρῶν καὶ δεινῶν με λυτρώσασθαι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Σαρκός με τοῦ κλύδωνος προσβολή, μάκαρ Ἰωάννη, ἐκταράττει διηνεκῶς, εἰρήνευσον πάτερ τῇ γαλήνῃ, ταῖς τοῦ Θεοῦ συμπαθέσι πρεσβείαις σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Δαιμόνων τὰ στίφη τὰ πονηρά, καταπολεμοῦσι, τὸν σὸν δοῦλον ἀνηλεῶς, κατάλυσον τούτους τῇ δυνάμει, τῇ του Σταυροῦ φιλανθρώποις πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Παρθένε, ἡ πύλη ἡ του Θεοῦ, ἀνοιξόν μοι πύλην, εὐσπλαχνίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μητρικῇ παρρησίᾳ σου ῤῥσαί με.

Ῥδὴ γ’ «Οὐρανίας ἀψῖδος....»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Πονηρίας ἀνθρώπων ὀδυνηρῶν πάντοτε, ἀπειλὰς πνεόντων δυσφήμως, σύ με

διάσωσον, τὴν αὐτῶν θηριώδη μανίαν διασκεδάσας, εὐσεβῶν τὸ στήριγμα, πάτερ πενένδοξε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Εὐτρεπίσας πανσόφως τὸ τῆς ψυχῆς οἶκημα, καὶ διαφερόντως κοσμήσας, θεομακάριστε, χάριν τοῦ Πνεύματος εἰσδεδεγμένος ὠράθης, καὶ φωτὸς πληρέστατος, ὡς στῦλος πύρινος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην

Καθαρᾶς παρθενίας ἀποπεσῶν, Πάναγνε, ὅλως ἐμολύνθην τῷ πάθει, τῆς ἀσωτίας μου, ἡ τετοκυῖα Κριτὴν, ἁμαρτανόντων ἀνθρώπων, πάσης κατακρίσεως, Παρθένε, σῶσόν με.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοφόρε, τοὺς ἐν πίστει εἰλικρινεῖ πρὸς Σὲ καταφεύγοντας, ὡς ἔτοιμον βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

«Πρεσβεία θερμὴ»

Προστάτης θερμὸς καὶ πύργος ἀπροσμάχητος, ἐδείχθης, σοφέ, τοῖς πίστει ἐκβοῶσί σοι, καὶ σεπτῶς κραυγάζουσι, Θεοφόρε Ἰωάννη, πρόφθασον καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, αἰεὶ τῇ Τριάδι παριστάμενος.

Ἦδὴ δ' «Εἰσακήκοα Κύριε....»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἰαμάτων χαρίσματα, τῷ σεπτῷ τεμένει σου οἱ προσφεύγοντες, ἀρυόμεθα εὐφρόσυνα, καὶ δοξάζομέν σε θαυματόβρυτε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Καπαδόκων συστήματα, καὶ τῶν Προκοπέων πλήθη τὰ εὐλαβῆ, ἀντιλήπτορα γινώσκουσι, καὶ προστάτην πάντες εὐφημοῦσί σε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Διαβὰς ἀνδρικότατα, νέφος τῆς σαρκός σου διὰ τῆς πράξεως, εἴσω γέγονας

αοίδιμε, τοῦ φωτὸς τοῦ θεοῦ, ὡς ἐπόθησας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Οἶκος γέγονας, ἄχραντε, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων ὡς Ἀειπάρθενος, οἶκον ὅθεν με ἀνάδειξον, ἀρετῶν ἐνθέων, θεία χάριτι.

Ῥοδή ε' «Φώτισον ἡμᾶς....»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Φρούρησον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, μακάριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ κραταιῷ, πικροὺς δαίμονας κατάβαλε, ὑπερθαύμαστε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Δώρησαι ἡμῖν, τὴν ὑγείαν δεομένοις σου, καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀεὶ, καὶ τὴν μυρίπνοον ῥῶσιν, πάτερ πανόλβιε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι

Ἴασαι λαὸν προσδραμόντα σοι, θαυμάσιε καὶ λοιμικῆς νόσου καὶ πυρετῶν, καὶ ἀλγηδόνων παντοίων ὅλως διάσωσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Χαίρει ἐπὶ σοί, Θεοτόκε, κτίσις ἅπασα, τῶν Ἀγγέλων τὰ συστήματα, καὶ τῶν ἀνθρώπων γλῶσσαι πᾶσαι δοξάζουσι.

Ῥοδή στ' «Τὴν δέησιν, ἐκχέω..»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Θαυμάτων σε θησαυρὸν ἐπίσταμαι, καὶ πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, Ἰωάννη, ἀρρωστιῶν, ἰατρεύοντα πάθη, καὶ ἐνεργείας δαιμόνων ἐλαύνοντα, καὶ δέομαι σωθῆναι νῦν, ἐκ φθορᾶς με κακῶν, χαριτώνυμε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Προστάτιν σε τῶν πτωχῶν κηρύττομεν, καὶ φρουρὸν Καππαδοκίας ἀπάσης, τῶν πειρασμῶν διαλύοντα ὄχλον, καὶ δυσσεβῶν ἐπηρείας διώκοντα, καὶ πάντας νῦν τοὺς εὐσεβεῖς, τῶν δεινῶν λυτρωθῆναι δεόμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Λιμένα σε ἐν κινδύνοις ἔχομεν, καὶ ἐν θλίψεσι προστάτην, παμμάκαρ, καὶ παντελῆ συμφορῶν σωτηρίαν, καὶ ποταμὸν δωρεῶν ἀνεξάντλητον, καὶ βρύσιν εὐεργεσιῶν, καὶ πηγὴν ἰαμάτων ἀέναον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ἀγκάλαις σου καὶ μαστοῖς, ὧ Δέσποινα, τῷ Υἱῷ σου μεσιτεύουσι δεῖξον, σοῖς τέκνοις τὰ ἐκείνου Παρθένε, σταυρὸν καὶ λόγχην καὶ σπόγγον καὶ κάλαμον, οὕτως δ' ἰλέωσον αὐτόν, ἐφ' ἡμῖν τοῖς πολλὰ ἁμαρτήσασι.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοφόρε, τοὺς ἐν πίστει εἰλικρινεῖ πρὸς Σὲ καταφεύγοντας, ὡς ἔτοιμον βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

«Κοντάκιον»

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

«Προκείμενον»

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

«Στίχος» Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.....»

«Εὐαγγέλιον»

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος· οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πταισμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ

ἔξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντα. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἔλεγεν· «Μακάριοι οἱ πτωχοὶ ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὄνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ».

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Ταῖς του σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων

«Προσόμοιον»

«Στίχος» Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα Ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου

Μὴ ἀποστερήσης με, τῆς σῆς θερμῆς προστασίας, Ἰωάννη ὅσιε ἀλλὰ θραῦσον δέομαι τῇ ἰσχύϊ σου, θράση τὰ ἀνίσχυρα, καὶ τὰ τοξεύματα, τῶν δαιμόνων τὰ ἀνέλπιστα, νόσων ἀπάλλαξον, καὶ πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ πάντα ἐλευθέρωσον, τῶν σατανικῶν ἐπιθέσεων, ἵνα σὲ γεραίρω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σου, Ἄγιε, ἔργα τὰ θεάρεστα.

Ῥδὴ ζ' «Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τὴν ψυχὴν θυμηδίας, καὶ χαρᾶς ἀπάσης ἀνάδειξον ἔμπλεω, θέοφρον Ἰωάννη, τῶν σὲ θερμῶς ὑμνοῦντων, καὶ βοᾶν αἰεὶ δίδαξον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Λαμπρυνθεὶς τῷ σῷ πάθει, σκοτισθέντα με ἁμαρτήμασι λάμπρυνον, τὸν πόθῳ προσιόντα, τῷ σῷ σεπτῷ λειψάνῳ, καὶ κραυγάζειν ἀξίωσον· ὁ τῶν Πατέρων

ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ ἀνάγκης καὶ θλίψεως ἐλευθέρωσον, καὶ βλάβης τῶν δαιμόνων, τοὺς σὴ σεπτῇ θαρροῦντας, καὶ ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Τῶν ἀνθρώπων ὁ πλάστης, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας, Θεοχαρίτῳτε, ἀπάντων προστασίαν, τῶν ζάλαις κλονουμένων, καὶ βοώντων ἀξίωσον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η' «Τὸν Βασιλέα...»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τοῖς ποντούμενοις βιοτικαῖς τρικυμίαις, χεῖρα δίδου, παμμάκαρ, ὕμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τῶν σῶν λειψάνων τῶν εὐαγῶν ἀπτομένους, εὐωδίας πλήρωσον θείας, Κύριον ὕμνοῦντες πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Τοὺς δεομένους ἐκτενῶς, Θεοφόρε, καὶ τὴν χάριν αἰτοῦντας προσδέχου, καὶ δοξολογούντας Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Τῶν μολυσμάτων μου τὴν καρδίαν, Παρθένε, μετανοίας καθάρισον νίπτροις, ἵνα σὲ δοξάζω εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ' «Κυρίως Θεοτόκον...»

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀστέρα, Ἰωάννη, σὲ σημειοφόρον, ὁμολογοῦμεν ἡμῖν φῶς αὐγάζοντα, οἱ εὐσεβεῖς ὀρθοδόξως Χριστῷ λατρεύοντες.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐν σάλῳ, Θεοφόρε, τοῖς κυματουμένοις, πολλῶν κακῶν σοῖς ἰκέταις βοήθησον, διασκεδάζων τὰ βέλη τοῦ πολεμήτορος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Τὴν δέησίν μου δέξαι, τοῦ ταπεινωθέντος καὶ χαλεπῶν, Θεοφόρε, κακώσεων, καὶ ἁμαρτίας με λύτρωσαι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ἐλπίδα σωτηρίας, τῶν ἐκπεπτωκότων, αἱ γενεαί, Θεοτόκε, γινώσκουσαι, διὰ παντὸς ὁμοφρόνως σὲ μακαρίζουσι.

Τὸ «Ἄξιόν ἐστιν»

καὶ τὰ ἀκόλουθα Μεγαλυνάρια

Τοὺς συναθροισθέντας τῷ σῶ ναῶ, ἀοράτων πάντας, ὁρατῶν τε ἐπιβουλής, ἡμᾶς τυραννούντων, δεόμεθα ῥυσθῆναι, ὑπὸ τὴν σὴν αἰγίδα, θερμῶς προσφεύγοντας.

Τὰ πεπυρωμένα βέλη ἐχθροῦ, βροτοκτόνου, πάτερ, ἀπομάκρυνον ἀφ' ἡμῶν, ταῖς πρὸς τὴν Τριάδα, θερμαῖς σου ἰκεσίαις, ὅπως ῥυσθέντες τούτων, σὲ μεγαλύνωμεν.

Τὸν ἀστέρα πάντες τὸν φαιινόν, τὸν ἐκ Προκοπίου, ἀπαστράψαντα νοητῶς, ὀσίων τὸ κλέος, καὶ Καππαδόκων δόξαν, τὸν θεῖον Ἰωάννην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Αἴτησαι εἰρήνην παρὰ Θεοῦ, πνευμάτων γαλήνην, μέχρι τέλους ὑπομονήν, ψυχῶν σωτηρίαν, ἡμῖν τοῖς σοῖς ἰκέταις, τοῖς εὐφημοῦσι πόθῳ, τὰ σὰ θαυμάσια.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ Δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

«Ἀπολυτίκιον»

Ἦχος δ' (Ταχὺ προκατάλαβε)

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς οὐρανίους μονάς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ σκῆνός σου Ὅσιε. Σὺ γὰρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡς αἰχμάλωτος ἤχθης,

ἔνθα καὶ ᾠκειώθης, τῷ Χριστῷ Ἰωάννη. Αὐτὸν οὖν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

«Ἀπόλυσις καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς»

Ἦχος β' (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, πιστοί, καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ πόθου κατασπαζόμενοι, λείψανον περίσεπτον καὶ πανυπέρτιμον, Ἰωάννου θεόφρονος, ἀγνίσωμεν χεῖλη, ὄμματα καὶ μέτωπα, καὶ ἰκετεύσωμεν, ὅπως καὶ ἡμᾶς ἀξιώσῃ, τέλους σωτηρίου καὶ θείου, ταῖς αὐτοῦ πρὸς Κύριον δεήσεσιν.

Ἄνω τῶν Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς, καὶ τῶν ἀθλοφόρων τοῖς δήμοις, ἡ σὴ ἀγία ψυχή, τέρπεται μακάριε, καὶ συναγάλλεται, καὶ ὁσίων τοῖς πλήθεσι, χοροῖς προφητῶν τε, καὶ ἱεραρχῶν ὁμοῦ τοῖς θείοις τάγμασι, κάτω δὲ τὸ πάνσεπτον σῶμα, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἐπαξίως, ὑφ' ἡμῶν τιμώμενον δοξάζεται.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.